

hæfter solidarisk for dens Betaling. — Købesummen og Omkostningerne ved Salget kan ved Foreningens Inkassator fordres inddrevet ved *Udpantrning*. — Ved Salg af Husdyr gennem de i Loven omhandlede Foreninger, hvad enten dette foregaar ved Bortsalg underhaanden eller ved Bud og Overbud, er Sælgeren uden Hensyn til Forbehold i modsat Retning i Salgsbetingelserne *ansvarlig* overfor Køberen saavel med Hensyn til smitsomme Sygedomme som med Hensyn til andre væsentlige, i høj Grad værdiforringende Sygdomme eller Fejl, der ikke specielt er opgivne eller ikke er let synbare, saafremt disse med Sikkerhed kan erkendes at have været til Stede hos Dyret, da Salget fandt Sted. — For *andre* Auktioner end de her omhandlede forbliver det ved de hidtil gældende Regler, og det betager ikke Auktionen Karakter af offentlig, at Bortsalg sker alene for og til Medlemmer af en bestemt Forening. Det skal dog kunne tillades Foreninger at fordele Foreningens Ejendele ved Auktion mellem dens Medlemmer uden Auktionsdirektørens Medlemkomst og uden Gebyr, forsaavidt Bortsalget staar i Forbindelse med Foreningens almindelige Formaal og ikke har nogen erhvervsmæssig Karakter.

Om Anledningen til Loven anføres følgende (efter de Lovforslaget ledsagende „Bemærkninger“): For en Del Aar siden begyndte forskellige Landboforeninger, særlig i Jylland, at bortsælge Effekter og navnlig Husdyr for og blandt deres Medlemmer. Landboforeningerne betingede sig en vis Afgift af Salget, der som Regel foregik paa samme Maade som ved Auktioner. — Der blev, efterhaanden som denne Fremgangsmaade fik et større Omfang, fra forskellig Side rejst Tvivl om dens Tilladelighed og særlig, om den ikke stred mod Reglerne om, at offentlige Auktioner alene maa holdes ved Auktionsforvalteren og mod Gebyr til Statskassen. Spørgsmaalet blev gentagne Gange forelagt for Justitsministeriet og Skatte-departementet. Navnlig under Hensyn til den i Praksis antagne Regel om, at visse Auktioner, der afholdes for en privat, begrænset Kreds af Personer, ikke faldt ind under Begrebet offentlig Auktion, mente man ikke at kunne hævde, at de her omhandlede Foreningsauktioner maatte behandles som offentlige, naar Salg alene skete for og til Medlemmer af Foreningen. Imidlertid blev det ved Viborg Overretsdøm om 26. Marts 1913 i en Straffesag angaaende ulovlig Næringsbrug, ved hvilken fire Snedkermestre blev frifundne og een dømt for at have ladet bortsælge forskellige dem tilhørende